

Síðsøga

Sunnudagsskúlin í miðstíðshúsinum taldi nógv í uppvøkstrinum hjá hesum systkjum. Hetta eru sunnudagsskúlabørn í Rituvík

So kom alt heimaarbeiði afturat, serliga epli, torv og hoyggj. Har var nokk at takast við, tí tað vóru fáir arbeiðsførir menn heima um summarið tá í tíðini.

So fór Arne við trolaran Goðanes av Norð-fjørðinum. Fleiri úr Rituvík vóru við, millum aðrar Carl, bróðirin. Hann segði Arna frá, at teir manglaðu ein 2. kokk, og tað gjørdist Arne.

Fyrsti túrurin við Goðanesi var á saltfiskaveiðu í Grønlandi, so var farið til Bjarnoytna. Arne var við Goðanesi til jóla í 1956. Tá fór hann av, tí hann og aðrir skuldu við Gerpi fyrst í januar mánaði. Gerpir var nýggjur trolari hjá sama reiðarii. Goðanes sigldi á flesjarnar í januar í 1957 og sakk. Skiparin varð ikki funnin. Allir hinir av manningini vórðu bjargaðir.

Fyrsta árið við íslandstrolara var inntøkan 30.000 krónur, ógvuliga góð inntøka tá. Arne sigldi við Gerpi til í apríl í 1958, men fór av, tá ið trolarin skuldi til Grønlands á saltfiskaveiðu.

Her kann vera nevnt, at Maggi, elsti bróð-irin, var eisini við Gerpi. Teir vóru á somu leið sum Hans Hedtoft, tá ið hann sakk í januar 1959. Umborð á Gerpi stóð eisini nógv á gomlum nøglum.

Sjóverkur førði til grannskoðan

Arne vildi hava realprógv og skuldi í skúla um hálfvan august. Hann fór fyrst ein túr við Kallsevní til Grønlands. Túrurin bleiv nakað drúgvur, og hann kundi tí ikki fara í skúla fyrr enn um 20. oktober. Hann fekk prógv í 1960.

Arne ætlaði at læra til jettflogskipara, og eftir lokið prógv fór hann niður til Keypmannahavnar til upptøkuroynd. Eftir ein tíma varð hann vrakaður, tí hann hevði havt millumoyrnabruna sum barn.

Komin heimaftur fór hann so ein túr við Havborgini eystureftir. Teir høvdu ringa reisu. Arne var ringur av sjóverki, hetta gjørdi sítt til, at hann gavst við sjólvinum. Tískil gjørdist hann grannskoðari. Hann fekk starv sum lærlingur í einum lítlum grannskoðaravirki niðri. Tað einasta, tey spurdu um, var, um hann kundi arbeiða. Tað játtaði hann við góðari samvitsku.

Lønin var ikki stór, 650 kr. um mánaðin. Í

1962 fekk Arne starv í størsta grannskoðaravirki í Danmark tá, Revisions og Forvaltningsinstituttet. Har var Arne, til hann í 1967 hevði fingið prógv í HD í roknskaparlæru. Tá flutti hann til Arthur Andersen, eina av heimsins størstu grannskoðarafyrirøkum. Her var hann í fimm ár. Ímeðan tók hann prógv sum ríkisgóðkendur grannskoðari í 1970.

Arne arbeiðdi so sum ráðgevi í trý ár. Ein stór uppgávu var fyri Føroya Landsstýri at endurreisa skipasmiðjurnar á Skála og í Vestmanna. Tað arbeiðið tók umleið hálvt ár. Veturin 1972/1973 búðu tey tí í Føroyum.

Kom inn í fiskivinnuna

Samstundis fekk hann fleiri uppgávur í fiskivinnuni bæði í Føroyum og í Esbjerg.

Í 1970 høvdu Osmund Justinussen og Arne saman við øðrum stovnað eitt felag F/f Trolfisk, sum læt ídnaðarbát byggja á Esbjerg Skipsværft.

Ídnaðarbáturin bleiv handaður á sumri í 1972 og fekk navnið Magnus í Rituvík eftir pápa systkini. Carl førði hann.

Sama árið keypti felagið Koralfisk.

Várið 1973 stovnaði Arne, saman við øðrum í Esbjerg, felagið Trolfisk ApS umframt undirfeløg at byggja ídnaðarskip. Eitt skip fór til Leirvíkar og fekk navnið Stjørnan. Seinni kom eisini Polarhav.

Várið í 1973 fluttu Arne og húskið til Esbjerg, tí arbeiðið hjá honum tá var í Esbjerg og í Føroyum.

Árin til 1984 arbeiðdi hann eisini sum ráðgevi fyri Landsstýrið. Hann gjørdi til-mæli viðvíkjandi ymiskum íløgum, har Landskassin skuldi geva studning ella lata veðhald fyri lánunum. Harumframt hevði hann ábyrgdina fyri einari skattafrágreiðing, einari ídnaðarfrágreiðing og einari flakavirkisfrágreiðing.

Í august í 1975 stovnaði Arne saman við tveimum kenningum grannskoðaravirki í Esbjerg. Í 1980 og aftur í 1990 legði Arne sítt virki saman við øðrum virkjum í Esbjerg. Nýggjasta felagið var Deloitte. Starvsfólkatalið var 110 í Esbjerg og 750 í øllum Danmark.

Arne var leiðari í Esbjerg-deildini í tvey

William Martin var skúlastkipið hjá flestu rituvíkingum. William Martin varð keypt úr Hetlandi. Hetta modelið stendur á Fiskivinnufróðskaparsetrinum í Scalloway í Hetlandi

ár. Hann kom í nevndina fyri felagið og bleiv formaður á heysti í 1994. Tá ið Arne fór frá í 1999, var hetta størsta grannskoðaravirki í Danmark.

Síðan Arne gavst sum grannskoðari, hevur hann tikist við nevndararbeiði og ráðgeving hjá virkjum, sum hann hevur havt serligt samband við. Seinnu árin hevur hann eisini saman við øðrum arbeitt at menna fiskari og oljuleiting.

Familjan

Arne er giftur við Sólva, dóttur Herborg og Gunnar Gunnarsson, kendur sum leiðari á Fiskivinnustovuni í Tinganesi. Tey giftust í oktober í 1961. Arne og Sólva eiga trý børn, Gisla, Evu og Leon.

Sólva var tvey ár lærlingur á Tjaldurs Apoteki í Havn. Hon var eitt skifti skrivstovufólk á telefonstøðini í Havn. Í 1960 fór hon niður til Holbæk á húsarhaldsskúla. Hon hevur arbeitt á ymsum skrivstovum niðri.

Sólva dugir ógvuliga væl til hendurnar, at binda, seyma og mála. Hon hevur fleiri ferðir havt seymiskeyð í Føroyum.

Frá 1991 til 1999 var hon javnan á skeiði hjá hálendsku listakonuni Baukje Zijlstra at

Minnisvarði fyri niðurstøðufólkinum í Rituvík. Teirra millum vóru omman og abbin hjá systkjum

læra at mála. Hon hevur ofta framsýningar og hevur sýnt fram í Føroyum fleiri ferðir.

Í september í ár skal hon hava framsýning í Smiðjuni í Lítluvík.

Hetta var søgan um systkini í Rituvík

Hetta var so søgan um hesi systkin í hesum umfarinum. Teirra søga er sjálvandi nógv longri enn hetta. Men kortini er hon nóg long til at geva eina lýsing av hesi familju og hennara umstøðum. Samstundis er hetta eisini ein partur av søguni hjá Rituvík. Henda søga er meira útgreinað í Keraldinum nr. 8, blaði hjá fornminnisfelagnum á Glyvrum. Her er m.a. greitt frá torvverkfallinum í Rituvík fyrst í farnu öld. Rituvíkingar seldu torv til havnarfólk. Teir hildu seg fáa nakað lítið burturúr og vildu hava prísinn hækkaðan úr 40 upp í 45 oyru fyri leypin. Tað sum hjálpti rituvíkingum, var kolaverkfall í Bretlandi, sum gjørdi, at minni fekst av koli. Úrsliðið var, at prísurin fór upp í 42 ½ oyra.

Tað var heppið, at henda søgan um systkini kundi verða skrivað, meðan tey øll eru á lívi.

Henda søgan byrjar sum við so mongum av tilvild. Í 2011 rættlósu Amy og Svenning mína bók »Havið tók teir«. Umframt hetta gjørdist Svenning eisini ein íblástur til bókina, serliga til partin um vanlukkana í 1927 við Florens, sum kostaði einum av hansara skyldmonnum lívið. Men Svenning læt seg ikki ávirka av tí, men gav eitt íkast, sum skapti meira javnvág í teimum frásøgnum, sum hava verið millum manna alla hesa tíð, síðan vanlukkan hendi. Vit komu at kennast væl hesa tíðina. Hetta førði til, at hugskotið um at lýsa hesi 12 systkin varð nevnt fyri Amy. Øll hava hoyrt um tey, men tey eru fá, sum vita nakað serligt um tey. Hetta helt Amy eisini vera gott hugskot, og hon hevur eisini fingið til vega stóran part av tilfarinum, og skal hon hava takk fyri tað. Samstundis er ættin hjá systkjumum fegin um at hava fingið so mikið sum hetta av sínari ættarsøgu upp á blað. Hesum kunnu so onnur eisini fáa gleði av.